

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/80/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7215011061
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zoltán Szalay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7215011061.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Zoltána Szalaya a sudcov JUDr. Mareka Dudíka a JUDr. Evžena Kelija, v trestnej veci obžalovaného Ing. X. Y., pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr.zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. septembra 2016, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 12.1.2016, sp. zn. 8T/90/2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný Ing. X. Y. podľa § 285 písm. b/ Tr.por. oslobodený spod skutku obžaloby Okresnej prokuratúry Košice II, sp.zn. 4 Pv 536/14, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr.zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

v X. na ul. W. Y. pri zastávke MHD J. J. v smere na ul. S. dňa 17.8.2014 v čase o 11.10 hod. v ľavom jazdnom pruhu viedol osobné motorové vozidlo zn. A. A., EČV: X. XXX O., kde na priamom úseku vozovky predným pravým rohom vozidla z dôvodu nevenovania sa plne vedeniu vozidla a nesledovania situácie v cestnej premávke narazil do chodca Ing. R. T., nar. 18.1.1926, trvale bytom X., ul. Š. č. X, ktorý prechádzal cez vozovku ulice Tr. SNP mimo priechod pre chodcov v smere od OC E. k električkovej trati, následkom čoho chodec Ing. R. T. utrpel zranenia s predpokladanou dobou liečenia podľa predbežnej lekárskej správy nad 6 týždňov, pričom po prevoze do UNLP Košice, ul. Rastislavova dňa 17.8.2014 v čase o 19.00 hod. zomrel,

pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Tr.por. odkázal poškodenú P. T., nar. X.XX.XXXX trvale bytom X., ul. Š. č. X, s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení zahlásil odvolanie prokurátor, ktoré aj písomne zdôvodnil. V dôvodoch podaného odvolania poukázal na dôvody, ktoré viedli súd k vyhláseniu oslobodzujúceho rozsudku, s ktorým opätovne vyslovil nesúhlas, poukazujúc na to, že podľa jeho názoru bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku uvedeného v obžalobe a podľa jeho názoru je zo spáchania žalovaného skutku usvedčený závermi znaleckého posudku z odboru cestná doprava, podľa ktorého obžalovaný má za povinnosť v predchádzajúcom čase predvídať pohyb chodca do jazdného pruhu, v ktorom sa s vozidlom pohyboval a jeho reakcia po stránke technickej na pohyb chodca do ľavého jazdného pruhu bola oneskorená. Aj zo znaleckého posudku Ing. H. J., PhD. podľa odvolateľa má byť zrejmé, že pri vyhodnocovaní výhľadu vodiča vozidla Ford je možné vychádzať predovšetkým z údajov uvedených vodičom motorového vozidla zn. Š. A., ktorý vyznačil miesto v rámci vyšetrovacieho pokusu, v ktorom sa nachádzalo jeho vozidlo v čase, keď zbadal chodca v rámci

svojho pohľadu na vozovku. Počas vyšetrovacieho pokusu bolo preukázané, že obžalovaný ako vodič osobného motorového vozidla videl poškodeného, ktorý prechádzal cez vozovku mimo priechodu pre chodcov, v dostatočnej vzdialenosti potrebnej na to, aby s vozidlom bezpečne zastavil.

Navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a aby v trestnej veci rozhodol.

Na verejnom zasadnutí zástupca krajskej prokuratúry navrhol vec zrušiť a vrátiť okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu v rámci záverečnej reči spracoval vyjadrenie k odvolaniu, v ktorom tvrdil, že okresný súd správne vo veci rozhodol, keď ho v zmysle zákona oslobodil spod obžaloby. Tvrdenia prokurátora podľa obhajoby nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní. Poukázal na tvrdenia oboch znalcov (Ing. Jána Mandelíka PhDr. a Ing. Igora Holubeca), z ktorých výpovedí na hlavnom pojednávaní vyplývajú skutočnosti, o ktoré oprel okresný súd svoje rozhodnutie. Žiadal, aby krajský súd odvolanie prokurátora zamietol.

Na základe včas podaného odvolania okresným prokurátorom krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Prihliadol i na chyby, ktoré síce neboli odvolaním vytykané, ale sú takej povahy, že by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por. Následne zistil, že odvolanie prokurátora bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, avšak je nedôvodné.

Pri preskúmaní správnosti konania, ktoré napadnutému oslobodzujúcemu rozsudku predchádzalo, krajský súd zistil, že prvostupňový súd postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Na hlavnom pojednávaní v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci vykonal všetky dôkazy, ktoré mohol a mal, a to pri uplatnení všetkých základných zásad, ktoré tento proces upravujú. V odôvodnení napadnutého rozsudku veľmi podrobne, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Veľmi podrobne a presvedčivo sa vysporiadal s dôkazmi, ktoré si navzájom odporovali a správne tieto vyhodnotil. Právne úvahy prezentované v odôvodnení dotknutého rozhodnutia sú podložené príslušnými zákonnými ustanoveniami a záverečný názor súdu na prejednávanú vec, keď obžalovaného spod obžaloby oslobodil, je presvedčivý, opodstatnený z hľadiska vecnej správnosti a zároveň zákonný a spravodlivý. Odôvodnenie oslobodzujúceho rozsudku učinil prvostupňový súd v súlade s ustanovením § 168 Tr. por. a krajský súd sa bez výhrad s týmto stotožňuje a na toto odôvodnenie odkazuje.

Odvolací súd reagujúc na námietky odvolateľa uvádza, že podstatou týchto je jeho iné hodnotenie vykonaných dôkazov oproti hodnoteniu, ktoré vykonal prvostupňový súd. Odvolateľ v písomne podanom odvolaní poukázal na vlastné hodnotenie dôkazov, na vlastné predstavy záverov, ktoré by mali z týchto dôkazov vyplývať a ktoré podľa neho poskytujú dostatočný podklad pre uznanie viny obžalovaného v prejednáwanej veci.

V súvislosti s oslobodzujúcim výrokom prvostupňového súdu podľa písmena b) § 285 Tr. por. krajský súd pripomína, že na preukázanie viny obžalovaného musí súhrn priamych a nepriamych dôkazov tvoriť logickú, ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktoré vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazujú všetky okolnosti žalovaného skutku, ale z jeho spáchania obžalovaného i usvedčujú a súčasne vylučujú možnosť akéhokoľvek iného právneho záveru.

V § 2 ods. 10 Tr. por. je upravená zásada náležitého zistenia skutkového stavu veci, z ktorej okrem iného vyplýva, že orgán činný v trestnom konaní sám určuje mieru dokazovania, ktoré musí v konaní vykonať, aby bola požiadavka náležitého zistenia skutkového stavu veci splnená. Orgán činný v trestnom konaní musí vykonať také dôkazy, ktoré zabezpečia náležité zistenie skutkového stavu veci bez dôvodných pochybností tak, aby bolo možné vo veci spravodlivo rozhodnúť. Ak vykonané dôkazy v konaní pred súdom nebudú stačiť na uznanie viny obžalovaného a ak nebude možné vykonať iné dôkazy s cieľom vyvrátiť dôvodné pochybnosti, bude nevyhnutné, obžalovaného oslobodiť spod obžaloby pri

rešpektovaní zásady in dubio pro reo, t.j. v pochybnostiach v prospech obžalovaného. Primárnym cieľom zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci je umožniť súdu spravodlivé a zákonné rozhodnutie.

Z obsahu prokurátorom podaného odvolania v podstate je zistiteľné, že presadzuje iné hodnotenie dôkazov, než aké urobil prvostupňový súd. Odvolací súd v tejto súvislosti opakovane konštatuje, že právne hodnotenie vykonaných dôkazov rozsudku prvostupňového súdu zodpovedá zákonným kritériám uvedeným v § 2 ods. 12 Tr.por.

Odvolací súd nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že prokurátor na základe svojho presvedčenia poukazuje na možnosť hodnotenia tých istých dôkazov s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. Aj keby prichádzalo do úvahy viac výkladov na základe vykonaných dôkazov, nie je možné urobiť záver, ktorý najviac zaťažuje obžalovaného a to práve s ohľadom na princíp prezumpcie neviny, ktorý vyžaduje, aby to bol štát, ktorý nesie konkrétne dôkazné bremeno a tam, kde sú akékoľvek pochybnosti, musia byť vyložené v prospech obžalovaného (pozri napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR 3To/11/2014).

K odvolaniu prokurátora sa však predsa žiada zdôrazniť, že zo znaleckých posudkov, o ktoré prokurátor opiera svoje odvolanie jednoznačne vyplýva, že chodec vytvoril pre obžalovaného náhlu prekážku, a to vzhľadom na skutočnosť, že v čase, kedy vodič mohol rozpoznať zrýchlenie pohybu chodca, už nemal po stránke technickej možnosť vzniku zrážky zabrániť, pričom uvedené zrýchlenie pohybu chodca nemal možnosť včas predvídať (Ing. Ján Mandelík, PhD.).

Súdny znalec Ing. Igor Holubec po vykonanom vyšetrovacom pokuse dospel tiež k jednoznačnému záveru, že chodec vytvoril pre vodiča náhlu prekážku, nakoľko v čase, keď sa chodec približne zo stredu pravého jazdného pruhu rozbehol smerom do jazdnej dráhy vozidla idúceho v ľavom jazdnom pruhu, už vodič nemohol zastaviť pred miestom zrážky a zabrániť tak vzniku nehody.

V čase, keď chodec vstupoval do ľavého jazdného pruhu, teda toho, v ktorom jazdil obžalovaný, tento už nemohol vykonať žiadne opatrenia na zabránenie vzniku nehody bez ohľadu na rýchlosť pohybu chodca, nakoľko odozva vozidla na rozhodnutie vodiča mohla nasledovať až v okamihu zrážky, resp. tesne po nej.

Krajský súd preto sa v plnom rozsahu stotožňuje s písomným odôvodnením napadnutého rozsudku, ktorému nemožno vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia Trestného poriadku upravujúceho hodnotenie dôkazov. Preto v podrobnostiach v plnom rozsahu odkazuje na takéto odôvodnenie napadnutého rozsudku bez potreby jeho ďalšieho doplnenia.

Z týchto dôvodov krajský súd odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.